

Mintea (nous): definiție

Definiție

Mintea (vous - nous) este cea mai fină atenție, focalizarea umană, focusul uman, ochiul sufletului. Dacă cineva este concentrat pe Dumnezeu și razele Lui - adică pe energia necreată a lui Dumnezeu numită har, atunci mintea umană are proprietatea de a primi lumină, de a fi luminată ca o oglindă parabolică pură pe care cad aceste raze.

Atunci întreaga existență umană devine luminată. Este un fenomen similar cu lumina naturală, adică omul începe să vadă ce să facă, unde să meargă sau, în general, cum să se comporte. Când mintea este atrasă afară de un centru de plăcere sau de durere, atunci mintea se înfășoară (concentrează) în jurul acestui centru și se îngustează - atunci ființa umană „își iese din minți” având ca efect procesul numit întunecarea minții. Atunci mintea se află ca într-o groapă cu smoală, încercând să lupte cu această situație pentru a-și recăpăta lumina de la Dumnezeu. Problema este că, de obicei, încercăm să ne ocupăm direct de întuneric, care, fiind o distorsiune existențială, nu poate fi răsturnat prin lupta directă. Soluția este să ne concentrăm pur și simplu pe Hristos, punând „băgându-

ne mințile în cap”, prin rugăciune și o inimă zdrobită astfel încât să intre iarăși lumina.

Caracteristici, comportament

Mintea nu funcționează în pași, precum logica, ci simte. Mintea este deasupra logicii și face distincția între bine și rău.

O lucrare logică (energie) înaltă se numește inteligență și (singură) nu ne salvează sufletele. O lucrare noetică (energie) înaltă – o lucrare înaltă a minții – se numește înțelepciune și aceasta ne salvează sufletele, deoarece înțelepciunea este cooperarea minții cu harul lui Dumnezeu.

Mintea: comportamentul corect

Comportamentul corect al minții luminate se numește bun simț. Cel care este complet ieșit din minți este insensibil din cauza dependenței sale care poate fi momentană, temporară sau permanentă.

De exemplu, a oferi flori iubitei noastre soții nu este logic, deoarece aceste flori vor muri în câteva zile. Totuși, acest gest este de bun simț, este nobil, așa că trebuie să facem acest lucru.

Să fim înțelepți și să ne concentrăm asupra lui Hristos pentru a ne salva sufletele.

Bazat pe Sfântul Grigore Palama

Un moment în curtea mănăstirii Vatoped, Muntele Athos.

Mintea (vous – nous) este cea mai fină atenție, focalizarea umană, focusul uman, ochiul sufletului. Dacă cineva este concentrat pe Dumnezeu și razele Lui – adică pe energia necreată a lui Dumnezeu numită har, atunci mintea umană are proprietatea de a primi lumină, de a fi luminată ca o oglindă parabolică pură pe care cad aceste raze. Atunci întreaga existență umană devine luminată. Este un fenomen similar cu lumina naturală, adică omul începe să vadă ce să facă, unde să meargă sau, în general, cum să se comporte. Când mintea este atrasă afară de un centru de plăcere sau de durere, atunci mintea se înfășoară (concentrează) în jurul acestui centru și se îngustează – atunci ființa umană „își iese din minți” având ca efect procesul numit întunecarea minții. Atunci mintea se află ca într-o groapă cu smoală, încercând să lupte cu această situație pentru a-și recăpăta lumina de la Dumnezeu. Problema este că, de obicei, încercăm să ne ocupăm direct de întuneric, care, fiind o distorsiune existențială, nu poate fi răsturnat prin lupta directă. Soluția este să ne concentrăm pur și simplu pe Hristos, punând „băgându-ne mințile în cap”, prin rugăciune și o inimă zdrobită astfel încât să intre iarăși lumina.

Mintea nu funcționează în pași, precum logica, ci simte. Mintea este deasupra logicii și face distincția între bine și rău.

O lucrare logică (energie) înaltă se numește inteligentă și (singură) nu ne salvează sufletele. O lucrare noetică (energie) înaltă - o lucrare înaltă a minții - se numește înțelepciune și aceasta ne salvează sufletele, deoarece înțelepciunea este cooperarea minții cu harul lui Dumnezeu.

Comportamentul corect al minții luminate se numește bun simț. Cel care este complet ieșit din minți este insensibil din cauza dependenței sale care poate fi momentană, temporară sau permanentă.

De exemplu, a oferi flori iubitei noastre soții nu este logic, deoarece aceste flori vor muri în câteva zile. Totuși, acest gest este de bun simț, este nobil, așa că trebuie să facem acest lucru. Să fim înțelepți și să ne concentrăm asupra lui Hristos pentru a ne salva sufletele.

Un moment în curtea mănăstirii Vatoped, Muntele Athos.

asceticexperience.com